

DORI HILLESTAD BUTLEROVÁ

ŠTRAŠIDELNÁ KNIHOVNA

POPLACH U HASIČŮ

FRAGMENT

Strašidelná knihovna – Poplach u hasičů

Vyšlo také v tištěné verzi

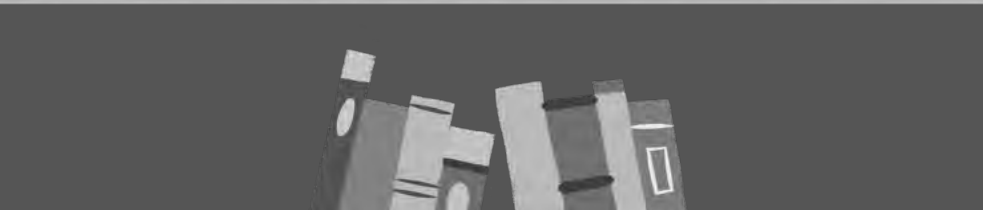
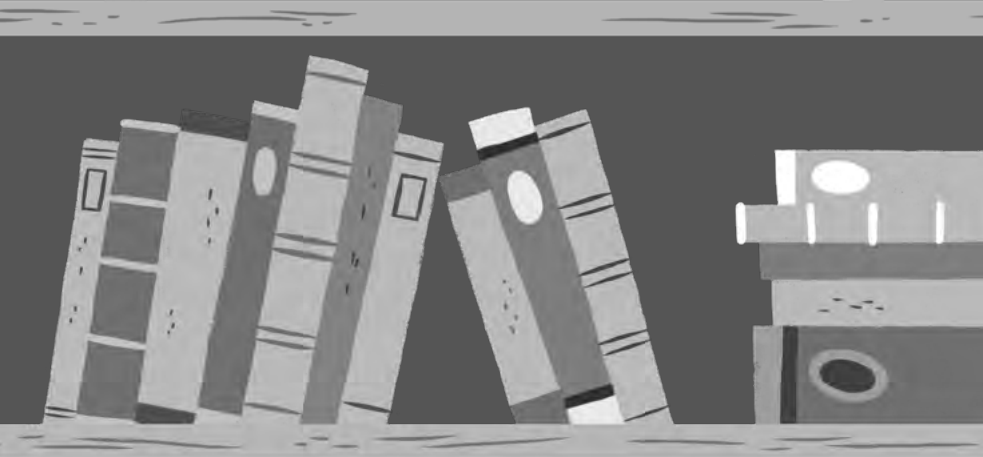
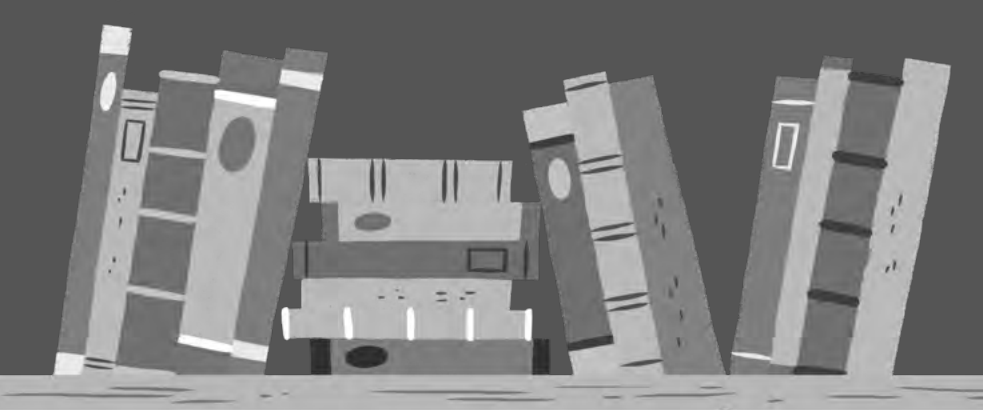
Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Dori Hillestad Butlerová
Strašidelná knihovna – Poplach u hasičů – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

RUTH –

LEPŠÍ TCHYNI JSEM SI NEMOHLA PŘÁT.

ZVLÁŠTNÍ DÍKY PATŘÍ DAVOVI LARSONOVI ZA TO,
ŽE ODPOVÍDAL NA VŠECHNY MOJE OTÁZKY
OHLEDNĚ POŽÁRNÍCH STANIC.

Dori Hillestad Butlerová
Strašidelná knihovna – Poplach u hasičů

Original English edition first Publisher in 2015 under the title *The Haunted Library – The Ghost at the Fire Station* by GROSSET & DUNLAP, a division of Penguin Young Readers Group, 345 Hudson Street, New York, New York 10014
Text copyright © 2015 by Dori Hillestad Butler

Illustrations copyright © 2015 by Aurore Damant

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

This edition published by arrangement with Grosset & Dunlap, an imprint of Penguin Young Readers Group, a division of Penguin Random House LLC.

Z anglického originálu *The Haunted Library – The Ghost at the Fire Station* přeložil Václav Soukup

Odpovědná redaktorka Helena Klečková

Technická redaktorka Lucie Mikešová

Vydalo nakladatelství Fragment ve společnosti Albatros Media a.s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4

Číslo publikace 37290, 1. vydání, 2020

Sazbu zhotovilo Grafické a DTP studio Albatros Media, Jan Hána

Translation © Václav Soukup, 2020

www.fragment.cz

e-shop: www.albatrosmedia.cz

www.facebook.com/nakladatelstvi.fragment

ISBN tištěné verze 978-80-253-4937-3 (1. vydání, 2020)

ISBN e-knihy 978-80-253-5013-3 (1. zveřejnění, 2020)

ISBN e-knihy 978-80-253-5014-0 (1. zveřejnění, 2020)

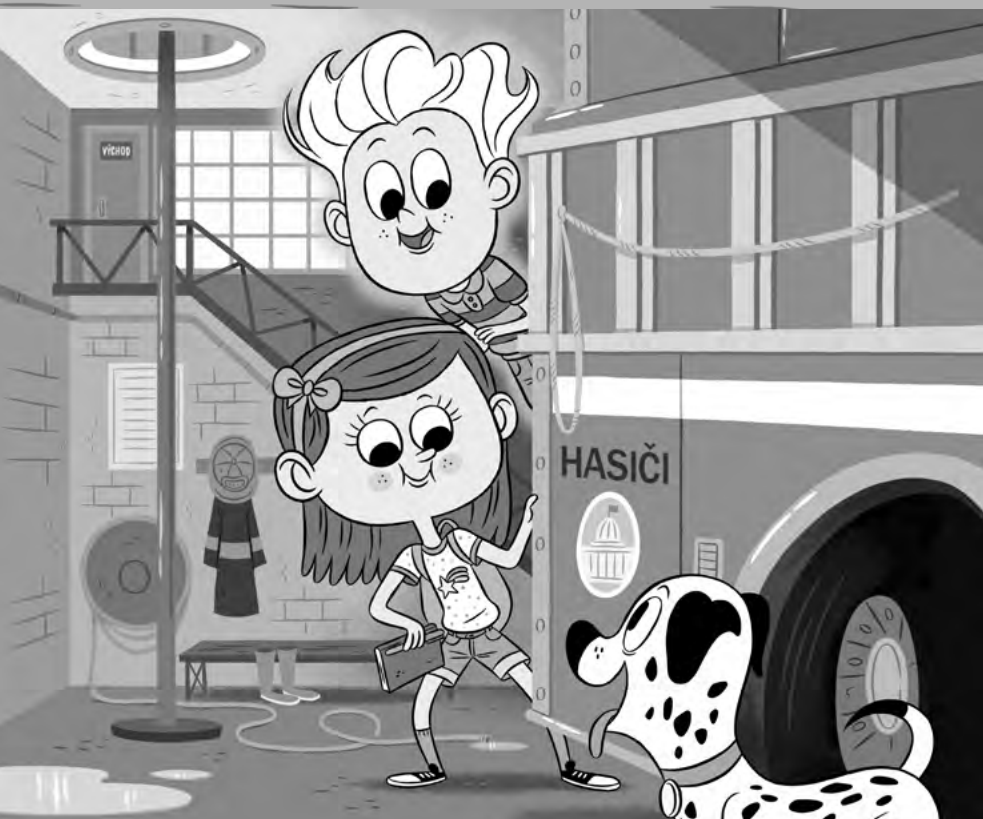
ISBN e-knihy 978-80-253-5015-7 (1. zveřejnění, 2020)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

FRAGMENT

STRAŠIDELNÁ KNIHOVNA

POPLACH U HASIČŮ

NAPSALA DORI HILLESTAD BUTLEROVÁ
ILUSTROVALA AURORA DAMANTOVÁ

FRAGMENT

Duchařský slovníček

NAFOUKNOUT SE

To duchové dělají, když se chtějí zvětšit.

ZJEVIT SE

To duchové dělají, když chtějí, aby je lidé viděli.

DUCHDŮM

Místo, kde duchové bydlí.

SMRSKNOUT SE

To duchové dělají, když se chtějí zmenšit.

PEVNÝ

Všechny předměty a bytosti, skrz které není (na rozdíl od duchů) vidět, duchové označují jako pevné.

PEVNÁCI

Tak duchové často říkají lidem, kteří nejsou duchové.

PROJÍT SKRZ

To duchové dělají, když jim v cestě stojí stěna, dveře nebo jiný pevný objekt – prostě projdou skrz.

PLOUT

Tak se duchové pohybují vzduchem.

KVÍLET

To duchové dělají, když chtějí, aby je lidé slyšeli.

A decorative header featuring a dark, semi-circular archway. Inside the arch, the text 'Kapitola 1' is written on a white banner. Below the banner, the title 'SEZNÁMENÍ S TÁTKOU KLÁRKY' is displayed in large, bold, white letters. The arch is flanked by several stylized books of varying heights and colors, creating a bookshelf effect.

Kapitola 1

SEZNÁMENÍ S TÁTKOU KLÁRKY

Když Klárce při večeri zabzučel mobil, přerušil tak rozhovor jejich rodičů. Okolo jídelního stolu se vznášeli Kaz, malý Honza, Beckett a Kosmo.

„Ne, Klárko,“ řekla její mamka, když se Klárka natáhla pro telefon. „Znáš pravidla. U jídelního stolu žádné mobily.“

„Ale co když je to nějaký případ?“ namítla Klárka.

„To může počkat,“ odpověděla maminka. „My s tatínkem u stolu taky žádné případy nepřijímáme. Ani ty nemusíš.“ Natáhla ruku a nastavila dlaň. Klárčini rodiče měli v jejich bytě nad knihovnou detektivní kancelář, ale při večeri zásadně nepracovali.

Klárka zaúpěla a podala mobil mamince.

„Po večeri ti ho vrátím,“ slíbila jí mamka. Položila si Klárčin telefon do klína a obrátila se ke svému manželovi. „Kde jsme to skončili?“

„Mluvila jsi o tom, že jako dítě jsi vídala duchy,“ řekl. „Opravdové, živé duchy.“ Kaz poznal, že Klárčin tatka tomu moc nevěří.

„Ach, ano. To je pravda.“ Klárčina mamka si na vidličku navinula špagety. „Začala jsem je vídat asi v devíti letech.“

Byla jsem tehdy stejně stará jako teď Klárka.“

„A vy jste duchy v tomhle věku vídávala také?“ zeptal se tatka babičky Karen, která byla matkou Klárčiny maminky.

„Ano,“ odpověděla babička Karen. „Bylo mi buď osm, nebo devět. Přesně si to nepamatuji.“ Dala si další sousto těstovin.

„Ale ani jedna z vás teď duchy nevidá.“ Tatínkovy oči těkaly od jedné ženy k druhé.

„Ne,“ odpověděly společně.

„Tedy pokud se nezjeví,“ dodala babička Karen. „To oni dělají, když chtějí, abychom je viděli.“

„Já duchy vidím, i když se nezjevují!“ vpadla do toho Klárka. „Jako jediná v naší rodině.“

Nikdo nevěděl, proč Klárka vidí a slyší duchy, i když se nezjevují ani nekvílejí. Byla to záhada! A nikdo nevěděl, proč Klárčina mamka a babička už duchy vidět ani slyšet nemohou. Kaz *šlel* při pomyšlení na to, že Klárka by ho jednoho dne mohla přestat vidět a slyšet. Nutilo ho to usilovněji pracovat na schopnostech zjevovat se a kvílet.

„Zrovna teď jsou s námi v téhle místnosti tři duchové,“ dodala Klárka.

„Čtyři, pokud počítáte i duchopsa.“

„Haf! Haf!“ zaštěkal Kosmo a obeplul tatínka.

„Nevím, proč by o nás měli vědět všichni pevnáci, kteří tu žijí,“ zabručel Beckett.

„Neříkejte nám pevnáci!“ přimhouřila oči Klárka na Becketta.

Klárčin taťka se podíval přímo skrz

Becketta. „S kým to mluvíš?“ zeptal se Klárky.

„K Beckettovi,“ odvětila Klárka s pusou plnou špaget. „To je jeden z těch duchů. Nemám ráda, když nám říká pevnáci. Dělá mi to naschvál.“

„Hmpf,“ odfrkl si Beckett.

Klárka polkla sousto. „Ti zbylí dva duši se jmenují Kaz a malý Honza. Kaz je stejně starý jako já. Malý Honza je jeho šestiletý bráška.“

„Možná... by... pomohlo..., kdyby... nás... viděli,“ zakvílel malý Honza a jeho tělo se modravě rozzářilo. „Vidíš... Klárčin... táto? Tady... jsem! Tady!“ zamával rukama.

Klárčin tatka otevřel pusou dokořán.

„Tati, tohle je malý Honza,“ řekla Klárka a kývla hlavou směrem k nejmladšímu duchovi.

Tatínek zamrkal. Pak si promnul oči a znovu se podíval na malého Honzu.

Kaz by se hrozně rád zjevil a zakvílel, aby ho Klárčin taťka taky mohl poznat. Jenže to neuměl.

Mohl však udělat něco jiného. Doplul nad stůl a zvedl z něj slánku.

Klárčin taťka vykulil oči. Jelikož Kaze neviděl, vypadalo to, že se slánka vznáší ve vzduchu.

Kaz uměl zvedat pevné předměty teprve krátce, takže slánku neudržel moc dlouho. Opatrně ji sevřel mezi palcem a ukazováčkem, čímž ji přeměnil na duší slánku. Vznášela se ve vzduchu vedle jeho ruky, ale Klárčin taťka už ji vidět nemohl.

„Kam se ta slánka poděla?“ zeptal se tatínek.

„Pořád tam je,“ odpověděla Klárka.
„Ty ji ale nevidíš, protože ji Kaz přeměnil.“

